

S Z A F A R Z

*Pismo Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej
Archidiecezji Gnieźnieńskiej*

2/2008(4)

www.szafarzekom.gniezno.opoka.org.pl

Drodzy Szafarze,

Pragnę podziękować wszystkim Szafarzom, którzy uczestniczyli w Dniu Skupienia w Pakości. Jednocześnie składam jeszcze raz podziękowania za gościnność i serdeczność O. Gwardianowi oraz pozostałym franciszkanom.

Osobiście dziękuję za modlitwę i przesłane życzenia imieninowe z okazji święta mego patrona - św. Franciszka Salezego.

Przypominam, że w dniach 27 II - 1 III odbędą się rekolekcje w Rościnnie. Rozpoczęcie o godz. 17.00. Na rekolekcje proszę zabrać ze sobą: Pismo Święte, brewiarz (ci, którzy posiadają), albę, krzyż szafarski, identyfikator, książeczkę („Obrzęd Komunii Świętej”) oraz notatnik. Przypominam także, że na rekolekcjach i spotkaniach formacyjnych obowiązuje odświętny strój (ubranie lub przynajmniej marynarka). Osoby, które nie będą mogły uczestniczyć proszone są o zgłoszenie tego faktu na tydzień przed rekolekcjami (SMS: 605 427 817 lub e-mail: franuszj@wp.pl) oraz o przesłanie do Wydziału Duszpasterstw Specjalistycznych w Gnieźnie pisemnego usprawiedliwienia.

W oczekiwaniu na spotkanie:

*ks. dr Franciszek Jabłoński, Opiekun
Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej*

Dekret ks. Arcybiskupa Henryka. J. Muszyńskiego odnośnie do sposobu przyjmowania Komunii świętej (20 IX 2008 r.)

Od godnego sposobu udzielania Komunii Świętej zależy w dużym stopniu Jej godne przyjęcie i przeżycie. Chrystus powierzył Kościołowi, swojej umiłowanej Oblubienicy, Sakrament Eucharystii, jako duchowy pokarm wiernych i zadatek życia wiecznego. Kościół zawsze przyjmuje ten Sakrament z wiarą i miłością. Kościół poucza nas, że udział w ofercie eucharystycznej jest doskonalszy, gdy Komunię sakramentalną przyjmuje się w czasie Mszy Świętej. Zrozumiałe zatem, że Kościół wielokrotnie zwracał uwagę szafarzom Eucharystii na godny i właściwy sposób udzielania i przyjmowania przez wiernych Komunii Świętej. W ostatnim czasie duszpasterze zwracali uwagę, że obowiązujące normy prawne są różnorodnie interpretowane. Stąd, aby w sposób uporządkowany i jednoznaczny interpretować normy dotyczące przyjmowania Komunii Świętej, należy przestrzegać następujących zasad:

1. W Polsce ponadtyśiącletnią, zwyczajną praktyką jest przyjmowanie Komunii Świętej do ust.

2. Zaleca się procesyjne podchodzenie do przyjęcia Komunii Świętej. Biorący udział w procesji mogą przyjąć Komunię Świętą w postawie klęczącej lub stojącej. Wierni przyjmujący Ciało Pańskie w postawie stojącej wcześniej przyklękają na jedno kolano lub wykonują skłon ciała.
3. Tam, gdzie wyposażenie budynku kościelnego na to pozwala, udziela się Komunii Świętej przy balaskach.
4. Indultem z dnia 21 kwietnia 2006 r. Stolica Apostolska udzieliła pozwolenia, aby w diecezjach Polski był dopuszczony sposób udzielania Komunii Świętej „na rękę”. Stąd też jeśli wierny, poprzez gest wyciągniętej dłoni prosi o Komunię Świętą na rękę, szafarz udziela Jej mu w ten sposób. Wierny powinien jednak spożyć Komunię Świętą natychmiast, na oczach szafarza.

Szafarz Komunii Świętej powinien mieć głęboką świadomość, że Jej udzielanie jest czynnością, na którą składa się kilka etapów. Najpierw następuje prezentacja Osoby Chrystusa („Ciało Chrystusa”). Wierny potwierdza swą wiarę, wymawiając słowo „Amen”. Potem szafarz udziela Komunii Świętej. Wierny po Jej spożyciu powraca na swoje miejsce. Od godnego sposobu udzielania Komunii Świętej zależy w dużym stopniu Jej godne przyjęcie i przeżycie.

*Henryk J. Muszyński, Arcybiskup
Metropolita Gnieźnieński*

Adwentowy Dzień Skupienia

W dniu 20 XII 2008 r. w Pakości odbył się Adwentowy Dzień Skupienia dla Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej. Uczestniczyło w nim 73 szafarzy. W czasie tego dnia szafarze wysłuchali konferencji o duchowości eucharystycznej św. Franciszka z Asyżu. W swoich pismach św. Franciszek najczęściej nawiązywał do sakramentu pokuty i Eucharystii, traktując te dwa sakramenty jako silnie powiązane ze sobą. Zwracał uwagę na możliwość korzystania z duchowej komunii oraz na to, że przyjmowana Eucharystia musi

mieć wpływ na całe życie człowieka, a nie tylko na życie religijne. Ostatnia część konferencji dotyczyła głównych założeń najnowszej Instrukcji Kongregacji Nauki Wiary *Dignitas personae* dotyczącej niektórych problemów bioetycznych. Konferencję wygłosił o. Maciej Olszewski OFM, który studiował teologię moralną w Rzymie (Pontificia Università Lateranense, Istituto Superiore di Teologia Morale).

Następnie ks. dr Franciszek Jabłoński, opiekun szafarzy, zaprezentował Program duszpasterski Archidiecezji Gnieźnieńskiej i jego główne założenia oraz propozycje Duszpasterstwa Rodzin. O godz. 12.00 Gwardian oraz kustosz Kalwarii pakoskiej, o. Dan-cjan Marczak OFM, opowiedział o historii kościoła i Kalwarii pakoskiej oraz o relikwiach Krzyża świętego. W Pakości znajduje się najstarsza, po sławnej Zebrzydowskiej (tej w pobliżu Wadowic), kalwaria w Polsce. Powstała, jak tamta w XVII w., w czasach kontrreformacji. Jej budowniczy ks. Wojciech Kęsicki pierwszą drogę krzyżową po swej Kalwarii poprowadził wiosną 1628 roku. Obecnie jest przygotowywany projekt do utworzenia Parku Kulturowego Kalwaria Pakoska, który ma być realizowany w 2009 r.

O godz. 12.15 rozpoczęła się Msza św. celebrowana przez ks. Franciszka, który w homilii w świetle czytań mszalnych ukazał troskę o życie: eucharystyczne, modlitewne, małżeńskie, rodzinne i parafialne szafarzy. Po Mszy św. szafarze wraz ze swoim opiekunem ucałowali relikwie Krzyża świętego i udali się do refektarza na obiad, po którym p. Danuta Kaźmierska podzieliła się informacjami na temat III Zakonu św. Franciszka, którego jest moderatorką.

W czasie dnia skupienia szafarze mieli także okazję do skorzystania z sakramentu pokuty.

ks. Franciszek Jabłoński

Rejonowe spotkanie szafarzy

W trzech ośrodkach (Chodzież, Janikowo i Rogowo) w dniach 16, 17 i 18 VI 2008 r. miały miejsce spotkanie rejonowe dla Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej. Szafarze na spotkanie zostali zaproszeni wraz ze swoimi żonami. Było to pierwsze tego typu spotkanie formacyjne dla szafarzy, w którym uczestniczyły żony. Spotkanie składało się z dwóch części: Mszy św. i spotkania w salce. Na Mszy św. ks. F. Jabłoński, opiekun szafarzy w homilii wskazał na realizowanie drogi do świętości małżeńskiej przez szafarzy i ich żony.

Po Mszy św. szafarze wraz z żonami obejrzeli pokaz multimedialny o błogosławionych małżonkach Marii i Alojzym Beltrame Quattrocchi przygotowany przez ks. Jabłońskiego. Szafarze wysłuchali także wykładu na temat Eucharystii, a żony na osobnym spotkaniu podzieliły się wrażeniami bycia żonami szafarzy. Wśród wypowiedzi żon szafarzy były m.in. takie: „najbardziej przeżyłam chwilę, gdy byłam chora i mąż przyszedł do mnie z Komunią św.”, „nie zapomnę tej chwili, gdy ks. proboszcz zaproponował mojemu mężowi posługę szafarza”, „ja pracuję w szpitalu i zdarza się tak, że ja idę do chorych z zastrzykami, a mąż idzie do chorych z Komunią św.”, „to, że mąż został szafarzem, ja jestem cała happy”, „na początku nie byłam w euforii, ale teraz rodzina zaakceptowała to, że mąż jest szafarzem i jesteśmy z tego dumni”, „to, że mąż jest szafarzem jest to nagroda od Boga dla nas, mąż długo wcześniej nie był praktykującym katolikiem”, „ja powiedziałem swemu mężowi: trzymasz w ręku samą Miłość, to teraz Ty musisz być samą miłością”, „mąż po propozycji ks. proboszcza kilka razy wybierał się do niego, aby powiedzieć, że nie może podjąć się takiego zadania, za każdym razem nie zastał ks. proboszcza. I w końcu odczytał to jako znak od Boga i podjął się tej misji”.

ks. Franciszek Jabłoński

20-lecie sakry biskupiej Jego Ekscelencji ks. biskupa Bogdana Wojtusia

W dniu 12 X 2008 r. w katedrze, 20. rocznicę sakry biskupiej obchodził bp Bogdan Wojtuś. Homilię wygłosił ks. Arcybiskup, który ukazał wielość zadań jakie podejmuje bp Bogdan w archidiecezji.

Mszę św. koncelebrował bp Wojciech Polak oraz 24 kapłanów. We Mszy św. uczestniczyli klerycy, bracia i siostry zakonne, rodzina biskupa, przedstawiciele władz samorządowych, duszpasterstwo rodzin, Miłośnicy Miasta Gniezno oraz wielu wiernych.

W seminarium życzenia złożył ks. rektor, który powiedział m.in. „W tym dniu łączymy się w modlitwie z Tobą Drogi Księżu Biskupie. Im człowiek starszy, tym człowiek sobie uświadamia, że to co jest najważniejsze jest darem Bożym, że wszystko jest łaską. Zapewniamy o ludzkiej życzliwości i o modlitwie”.

Z kolei w imieniu Kapituły Prymasowskiej życzenia złożył ks. kan. Ludwik Gładyszewski, który podkreślił życzliwość biskupa Bogdana. „Jego życzliwość: spokojna, zrównoważona, przezorna, zawsze mądra i dostrzegalna. Mnie z ks. biskupem łączą długie lata wspólnej pracy, także przygotowanie pierwszej pielgrzymki Jana Pawła II do Gniezna oraz długie lata zwykłej codziennej pracy”.

Na zakończenie obiadowego spotkania słowa podziękowania złożył ks. Arcybiskup: „Perłę, którą można odkryć w życiu ks. biskupa Bogdana to zaufanie. I za to zaufanie pragnę dzisiaj szczególnie podziękować”.

ks. Franciszek Jabłoński

Także i my, szafarze, dołączamy się do życzeń i gratulacji. Ks. biskup Bogdan spotyka się z nami regularnie na rekolekcjach wielkopostnych i szczerze doceniamy jego troskę o nas i nasze rodziny. Niech dobry Bóg wspiera go we wszystkich podejmowanych dziełach i czynach.

Program duszpasterski Archidiecezji Gnieźnieńskiej na rok 2009

Hasło tegorocznego Programu duszpasterskiego dla Archidiecezji Gnieźnieńskiej brzmi: „Otoczmy troską życie. Życie jako dar i zadanie w tajemnicy Kościoła”.

Połączenie programu diecezjalnego z programem ogólnopolskim, przypomina, że życie ludzkie w perspektywie wiary jest niepojętą tajemnicą stwórczej mocy Boga udzielonej i przekazanej za pośrednictwem rodziców. Ich powołaniem jest troska zarówno o życie biologiczne, jak i o życie nadprzyrodzone, które otrzymujemy w załączku, a które ze swej istoty zmierza do wzrostu i rozwoju. Dlatego też, „Kościół powinien głosić z nową mocą to, co Ewangelia mówi o małżeństwie i o rodzinie, aby uzmysłwić ich znaczenie i wartość w zbawczym planie Bożym. Szczególnie konieczne jest stanowcze potwierdzenie, że te instytucje w rzeczywistości stanowią wyraz woli Boga. Trzeba przypominać prawdę o rodzinie jako głębokiej wspólnoty życia i miłości, otwartej na przyjęcie nowych istot; jak również o jej godności «Kościoła domowego» i jej udziale w posłannictwie Kościoła i w życiu społeczeństwa” (EiE 90). Program wyżej wymieniony zaczynamy w obecnym roku realizować.

Podobnie jak Chrystus, także i Kościół, w perspektywie wiary jest równocześnie rzeczywistością Boską i ludzką. Jest on rzeczywistością widzialną i nadprzyrodzoną, jest powołany, by wzorem Chrystusa pomagać w rozwoju i wzroście człowieka – syna Adama i syna Bożego. Przypomina nam to również o podstawowym i ostatecznym powołaniu człowieka do świętości, która jest pełnią życia. Prawdę tę przybliżą nam obchody 1010 rocznicy kanonizacji św. Wojciecha, którą w 2009 roku będziemy świętowali.

Tegoroczna praca duszpasterska ubogacona będzie również uroczystościami związanymi z obchodami 30 rocznicy Pielgrzymki Sługi Bożego Jana Pawła II do Polski

w 1979 roku, który podczas pobytu w Gnieźnie, do pielgrzymów zgromadzonych na błoniach w Gębarzewie mówił: „Podstawowym zadaniem Kościoła jest katechizować. Wiemy o tym doskonale nie tylko na podstawie prac ostatniego Synodu Biskupów, ale także na podstawie naszych rodzimych doświadczeń. Wiemy, ile w tym dziele wiary wciąż na nowo uświadamianej, wciąż na nowo wprowadzanej w życie każdego pokolenia, zależy od wspólnego wysiłku rodziców, rodziny, parafii, duszpasterzy, kapłanów, katechetów i katechetek, sióstr zakonnych, środowiska, środków przekazu, zwyczajów i obyczajów. Bo przecież i mury, i wieże kościelne, i krzyże przydrożne, i obrazy święte na ścianach domów i izb – wszystko to w jakiś sposób katechizuje. I od tej wielkiej, syntetycznej katechezy życia: przeszłości i teraźniejszości – zależy wiara przyszłych pokoleń” (Jan Paweł II, *Przemówienie do pielgrzymów na błoniach w Gębarzewie*, 3.VI.1979r.).

Ogólnopolski program duszpasterski zachęca do ukazania w nowym roku pracy duszpasterskiej postaci św. Gianny Beretty Molla, kobiety i matki, która oddała życie za życie swojego dziecka, oraz do przywołania postaci bł. Karoliny Kózkówny, patronki Ruchu Czystych Serc. W naszej Archidiecezji miejsce, w którym w sposób szczególny czci się św. Giannę, jest Parafia p.w. Matki Bożej Królowej Polski w Żninie. Błogosławiona Karolina Kózkówna, czczona jest natomiast w parafii p.w. św. Jana Apostoła w Mogilnie, na terenie której, we wsi Dąbrówka, znajduje się kaplica poświęcona bł. Karolinie. Niech ten rok, którego tematem przewodnim jest troska o życie, będzie też okazją do głębszego poznania postaci i życia tych dwóch świętych kobiet, które jawią się nam jako uczennice Chrystusa świadczące swoim życiem o świętości i godności życia ludzkiego.

Tegoroczny program pracy duszpasterskiej nie może pominąć także aspektu eschatologicznego i eklezjologicznego życia. Trzeba dziś poważnie zastanowić się nad świadomością i wiarą, z jaką postrzegane i przeżywane są w Kościele sakramenty, a w szczególno-

ści sakrament Chrztu świętego, poprzez który „zostajemy wyzwoleni od grzechu i odrodzeni jako synowie Boży, stajemy się członkami Chrystusa oraz zostajemy wszczępieni w Kościół i stajemy się uczestnikami jego posłania: «Chrzest jest sakramentem odrodzenia przez wodę i w słowie»” (KKK 1213). Papież Benedykt XVI w Encyklice *Spe salvi*, pisze: „Niemniej musimy zapytać wprost: czy wiara chrześcijańska jest również dla nas dzisiaj nadzieją, która przemienia i podtrzymuje nasze życie? Czy jest ona dla nas «sprawca» – czyli jest przesłaniem, które kształtuje w nowy sposób samo życie, czy też jest już tylko «informacją», którą z upływem czasu odłożyliśmy na bok i która wydaje się ustępować informacjom bardziej aktualnym? Poszukując odpowiedzi, pragnę wyjść od klasycznej formy dialogu, poprzez który obrzęd Chrztu wyrażał przyjęcie noworodka do wspólnoty wierzących i jego odrodzenie w Chrystusie. Kapłan pytał najpierw, jakie imię rodzice wybrali dla dziecka, i kontynuował: «O co prosisz Kościół Boży?» Odpowiedź: «O wiarę». «Co daje ci wiara?» «Życie wieczne». W tym dialogu rodzice prosili dla dziecka o dostęp do wiary, wspólnotę z wierzącymi, gdyż w wierze upatrywali klucza do «życia wiecznego». Z tym bowiem, tak wczoraj, jak i dziś, mamy do czynienia w Chrzcie, poprzez który stajemy się chrześcijanami: nie tylko z włączeniem do wspólnoty, nie zwyczajnie z przyjęciem do Kościoła. Rodzice oczekują czegoś więcej dla dziecka przyjmującego Chrzest: oczekują, że wiara, do której przynależą materialność Kościoła i jego sakramentów, da mu życie – życie wieczne. Wiara jest substancją nadziei. Tu jednak pojawia się pytanie: czy naprawdę tego chcemy – żyć wiecznie? Być może wiele osób odrzuca dziś wiarę, gdyż życie wieczne nie wydaje się im rzeczą pożądaną. Nie chcą życia wiecznego, lecz obecnego, a wiara w życie wieczne wydaje się im w tym przeszkodą” (*Spe salvi*, 10).

Do określenia celów Programu duszpasterskiego uwzględnia się Program ogólnopolski na bieżący rok oraz wspomniany wyżej Pro-

gram diecezjalny. Na podstawie ukazanych celów będzie można wypracować konkretne formy i sposoby realizacji Programu duszpasterskiego na poziomie archidiecezji, dekanatu i parafii. Na podstawie ukazanych celów oraz założeń teologicznych bieżącego programu duszpasterskiego, poszczególne gremia kościelne (dziekani, rada kapłańska, rada duszpasterska itp.) oraz osoby odpowiedzialne za poszczególne obszary pracy duszpasterskiej w diecezji, dekanatach i parafiach, powinny podać konkretne propozycje realizacji programu.

W obszarze posługi Słowa realizacja programu ma na celu zwrócenie uwagi na rzeczywistość Kościoła, jako misterium zjednoczenia ludzi z Bogiem oraz na głoszenie Ewangelii życia. Dlatego program zakłada wykorzystanie tematyki roku duszpasterskiego podczas: homilii, zwłaszcza niedzielnych, konferencji podczas nabożeństw okresowych (majowe, różańcowe itp.), katechezy szkolnej i parafialnej, rekolekcji szkolnych, rekolekcji parafialnych oraz katechezy dorosłych.

W posłudze uświęcania program ma na celu pomoc wiernym w odkrywaniu sakramentów, jako dających życie, podtrzymujących życie i przywracających życie. Szczególną uwagę należy zatem zwrócić na odpowiednie przygotowanie do przyjmowania sakramentów oraz na pogłębione ich rozumienie. Dlatego program zwraca uwagę na katechezę katechumenalną i mistagogiczną, wprowadzającą w misteria sprawowanych sakramentów. Realizacja jego dokonywała się będzie także poprzez właściwe ich sprawowanie.

W posłudze pasterskiej celem programu będzie szeroko rozumiana służba życiu. W formacji prezbiterów, katechetów, animatorów zespołów pastoralnych, doradczyń poradnictwa rodzinnego, nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. itp. podkreślane będzie znaczenie troski o własne życie i odpowiedzialności za życie innych. Służba życiu powinna być realizowana także poprzez wspieranie rodzin, zwłaszcza wielodzietnych, wzmocnienie poradnictwa rodzinnego i małżeńskiego, promocję ruchów troszczących się

o życie, jak np. duchowej adopcji, ruch hospicyjny itp.

Nowi nadzwyczajni szafarze Komunii we Włocławku

32 osoby ustanowił bp Wiesław Alojzy Mering nadzwyczajnymi szafarzami Komunii świętej podczas uroczystej Mszy św., która odbyła się 1 grudnia w kościele seminarijnym św. Witalisa we Włocławku. W homilii skierowanej do nowo ustanowionych szafarzy, bp Mering ukazał ogromną potrzebę powołania tych najbliższych współpracowników kapłanów w posłudze chorym – w zanoszeniu i udzielaniu im Komunii św. Hierarcha w odniesieniu do hasła rozpoczynającego się nowego roku liturgicznego wyraził życzenie, aby nadzwyczajni szafarze Komunii św. byli prawdziwymi uczniami Chrystusa.

Głównym zadaniem nowych nadzwyczajnych szafarzy będzie zanoszenie Komunii św. chorym. Obecnie w diecezji włocławskiej funkcję nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej pełnią 102 osoby.

KAI

Życzenia świąteczne z Rzeszowa

Szczęść Boże!

Serdecznie pozdrawiamy z Rzeszowa!

W roku 2008 Biskup Rzeszowski ustanowił posługę szafarzy nadzwyczajnych Komunii św. w naszej diecezji. Choć na razie szafarzy jest niewielu, to zdołali przygotować już stronę internetową i liczą na pomoc i ewentualną wymianę doświadczeń z bardziej doświadczonymi szafarzami innych diecezji. Zapraszamy więc na naszą stronę: www.szafarze.rzeszow.pl, która jest dopiero w trakcie powstawania.

Wraz z serdecznymi pozdrowieniami składamy serdeczne życzenia błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia oraz wielu łask Bożych w Nowym Roku!

ks. Tomasz Bać – opiekun szafarzy nadzwyczajnych diecezji rzeszowskiej

Władysław Stańko – odpowiedzialny za rejon rzeszowski

Bogusław Żółkoś – odpowiedzialny za rejon jasielsko-gorlicki

Opiekun – ks. dr Franciszek Jabłoński

Prezes – Daniel Słowiński z parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Zagórowie

Zastępca prezesa – Wacław Gieburowski z parafii św. Krzyża we Wrześni

Skarbnik – Jan Plewa z parafii św. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Janikowie

Sekretarz – Jacek Skowroński z parafii Nawiedzenia NMP w Chodzieży

Fotograf – Roman Gasiński z parafii Nawiedzenia NMP w Gościeszynie

Administrator strony WWW – Sebastian Szygenda z parafii św. Królowej Jadwigi we Wrześni

Redakcja: Jacek Skowroński, e-mail: jacek@alauda.pl

Adres: ul. Ks. Kanonika Ksyckiego 5B/7, 64-800 Chodzież

Konsultacja: ks. dr Franciszek Jabłoński, e-mail: fran@gniezno.opoka.org.pl